

[Foss.]

serne, og jeg forstår nærmest, at man interesserer sig for dem, fordi der altså eventuelt kan være brug for revision.

Med disse bemærkninger vil jeg på mit partis vegne anbefale de tre forslag til vedtagelse i det høje ting.

P. N. Petersen (Røjlø): Det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning må naturligvis ses i relation til de bestræbelser, der i store dele af verden udfoldes for at frigive verdenshandelen. Det er velgørende, at sådanne bestræbelser er i gang, når vi tænker på de anskuelser, der for år tilbage rådede indenfor visse kredse her i landet, hvor man i toldbeskyttelsen mente at have fundet de vises sten på det økonomiske område og lancerede slagordet „aktiv handelspolitik“.

Det er jo også et led i disse bestræbelser, når den højtrædede handelsminister rejser til Paris for at diskutere de varer, der skal på frilisterne for at udvikle liberaliseringen af verdenshandelen. Der er for mig ikke skygge af tvivl om, at det ikke vil blive godt her i verden, før den forhåndenværende varemængde uden hindringer af nogen art kan passere landegrænserne og søge hen til de egne, hvor der er brug for dem. Sådanne forhold vil i det lange løb gavne alle mennesker i alle lande. Det vil heller ikke blive godt, før den valuta, der indtjenes ved salg af varer til et land, kan anvendes som betaling for varer, der indkøbes fra et hvilket som helst andet land, der kan blive tale om.

En sådan fri vareudveksling mellem de forskellige lande er en livsnødvendighed, hvis det skal lykkes at bringe det økonomiske liv i de forskellige lande på fode igen efter de ulykker, de to verdenskrige har ført ind over jordens folk. Det giver derfor en vis tilfredsstillelse at vide, at det er De Forenede Stater i Amerika, der har taget initiativet til disse internationale konferencer angående handel og beskæftigelse, som artikel 62 i De Forenede Nationers pagt åbner adgang til. Noget ganske andet er, at vanskelighederne ved at udrede trådene i dette vildnis af hindringer for verdenshandelen tårner sig op i sådanne højder, at de tilsyneladende slet ikke er til at overvinde.

Danmark hører jo til de lande, der, som allerede nævnt under denne debat, i forhold til landets størrelse og indbyggertal har den største handelsomsætning med udlandet. Derfor har vi her i landet større interesse end de fleste andre lande i, at den frie vareudveksling mellem landene fremmes mest muligt. Men det er noget, der siger sig selv, at disse omstændigheder bevirker, at vort

økonomiske liv er mere ømtåligt, end tilfældet er for de fleste andre landes vedkommende. Selvom vi stadig må have målet for øje, må vi gå frem med en vis varsomhed. Vi må sige med Hostrup, at vi må lirke småt for at virke godt. Vi må ikke glemme, at selvom vi har lave toldsatser i forhold til så mange andre lande, kan de under de internationale forhandlinger dog bruges overfor krav om modydelse og begunstigelser fra de pågældende landes side.

Under de første forhandlinger i London, Genève og Havana var Danmark kun repræsenteret ved en observatør, men allerede den 15. september 1948 meddelte den danske regering de kontraherende parter, at Danmark ønskede at tiltræde den såkaldte GATT-overenskomst, og derfor kom Danmark til at deltage i toldforhandlingerne i Annecy sidste sommer. Når jeg betragter resultatet af forhandlingerne i Annecy, skal jeg ikke nægte, at mit ønske om at lirke småt for at virke godt er blevet opfyldt i rigt mål — også i for rigt mål. Det var således et kummerligt resultat, der opnåedes overfor Benelux-landene; de synes at have nok i sig selv. Brasilien stillede krav til Danmark om nedsættelse af tolden på kaffe, medens dette land til gengæld ikke ville yde Danmark begunstigelser af betydning. Som følge af disse landes træge holdning blev der overhovedet ingen toldaftale afsluttet mellem Danmark, Benelux, Brasilien og forskellige andre lande af mere sekundær betydning. Derimod finder jeg anledning til at nævne aftalen med Frankrig, der f. eks. har nedsat tolden på slagteheste fra 45 pct. til 15 pct., på hestekød fra 50 pct. til 15 pct., på visse fiskesorter fra 30—40 pct. til 20 pct. og for såsæd af byg og havre fra 50 til 15 pct. Til gengæld har Danmark forpligtet sig til at nedsætte tolden på champagne fra 6 til 4 kr. pr. 1, hvad vi forhåbentlig kan bære.

Til slut skal jeg nævne et par tal fra Finland, der har nedsat tolden på kød af fjerkræ fra 45 til 30 finmark pr. kg, dun af fjerkræ fra 450 til 20 finmark pr. kg, tarme af fjerkræ fra 27 til 0 finmark pr. kg, fiskekonserves fra 198 til 20 finmark pr. kg og bær og frugtsafter fra 126 til 8 finmark pr. kg. Bortset fra forskellige bindinger har Danmark til gengæld kunnet nøjes med at ophæve tolden på avispapir og nedsætte tolden på hårde isoleringsplader fra 8 til 5 øre pr. kg.

Som medlem af rigsdagens toldforhandlingsudvalg har jeg fundet anledning til at understrege visse resultater, men det samlede indtryk, som disse forhandlinger har